

Sygn. akt II KK 625/22

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 28 lutego 2023 r., na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

sprawy **R. C.**,

uniewinnionego od zarzutu popełnienia czynu z art. 157 § 2 k.k.,

z powodu kasacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela prywatnego

od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 28 czerwca 2022 r., sygn. akt V Ka 200/22,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Lublin - Wschód w Lublinie

z dnia 1 października 2021 r., sygn. akt II K 2061/19,

p o s t a n a w i a:

- 1) oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2) obciążyć oskarżyciela prywatnego kosztami postępowania kasacyjnego;**
- 3) zasądzić od oskarżyciela prywatnego na rzecz R. C. kwotę 720 zł tytułem zwrotu kosztów obrony w postaci sporządzenia odpowiedzi na kasację.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego Lublin – Wschód w Lublinie z dnia 1 października 2021 r. (sygn. akt II K 2061/19) R. C. został uniewinniony od zarzucanego czynu z art. 157 § 2 k.k. Wyrok ten został następnie utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 28 czerwca 2022 r. (sygn. akt

V Ka 200/22). Od powyższego prawomocnego orzeczenia kasację wniósł pełnomocnik oskarżyciela prywatnego, zarzucać wyrokowi:

„1. obrazę przepisów prawa procesowego, która miała istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, a to art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. polegającą na niedostatecznym i pobieżnym rozważeniu zarzutów apelacji pełnomocnika pokrzywdzonego, w szczególności co do:

- a) ustaleń związanych z początkową fazą inkryminowanego zdarzenia, w której udziału nie brali świadkowie;*
- b) kolejno bezkrytycznym obdarzeniem wiarygodnością depozycji świadków oraz wyjaśnień oskarżonego, w zakresie w jakim wskazywali oni, iż nie doszło do wyprowadzenia ciosów przez R. C. w stosunku do W. K.;*
- c) brakiem odniesienia się do faktu, iż R. C. jest osobą skonfliktowaną z rodziną K.;*

w sytuacji gdy ustalenia te stoją w oczywistej w sprzeczności co do faktycznego przebiegu inkryminowanych zdarzeń, a także wskazują na sferę motywacji oskarżonego prywatnie, a które to działanie Sądu odwoławczego uniemożliwiło przeanalizowanie toku myślowego Sądu, w konsekwencji czego kontrola merytoryczna zaskarżonego orzeczenia jest znacząco utrudniona;

2. obrazę przepisów prawa procesowego, która miała istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, a to art. 167 k.p.k. w zw. z art. 2 § 2 k.p.k. polegającą na nie zrealizowaniu przez Sąd ad quem zasady prawdy materialnej, a to nie wywołaniu trzeciej opinii biegłych z zakresu medycyny sądowej, celem ustalenia czy obrażenia doznane przez pokrzywdzonego skutkowały finalnie naruszeniem czynności narządów ciała na okres powyżej, czy też poniżej siedmiu dni, ewentualnie skonfrontowanie biegłych w toku rozprawy, co miało istotne znaczenie dla trybu prowadzonego postępowania sądowego (prywatnoskargowy zamiast publicznoskargowego).”

Podnosząc powyższe zarzuty, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie w całości, jak również wyroku Sądu

Rejonowego Lublin- Wschód w Lublinie w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się bezzasadna w stopniu oczywistym.

Zgodnie z art. 519 k.p.k. i art. 520 § 1 k.p.k. kasacja, jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, przysługuje stronie od prawomocnego wyroku sądu odwoławczego. Nie jest to zatem środek prawny, którym strona może skarżyć rozstrzygnięcie sądu pierwszej instancji. Konsekwentnie, zarzuty kasacji powinny wskazywać na uchybienia obciążające wyrok sądu odwoławczego, który orzekał w tej właśnie roli, rozpoznając zwykły środek odwoławczy od wyroku sądu pierwszej instancji.

Zarzuty kasacyjne są powtórzeniem zarzutów apelacyjnych jedynie zmodyfikowanych przez odwołanie się do art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. Wszystkie kwestie podnoszone w kasacji były przedmiotem rozpoznania przez Sąd odwoławczy.

Podkreślić w tym miejscu należy, że rażące naruszenie prawa, mogące mieć istotny wpływ na treść orzeczenia, zachodzi wówczas, gdy jest ono niewątpliwe i oczywiste, przy czym chodzi tutaj nie tyle o łatwość stwierdzenia danego uchybienia, ile o jego rangę i natężenie stopnia nieprawidłowości oraz zasadniczy wpływ tego uchybienia na treść orzeczenia odwoławczego (podobnie Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z 29 maja 2012 r., II KK 106/12, OSNKW 2012). Kasacja, zwłaszcza z uwagi na konieczność jej sporządzenia przez podmiot profesjonalny, nie może sprowadzać się jedynie do wykazania niezadowolenia z prawomocnego rozstrzygnięcia sądu, ale wskazać konkretnie wady orzeczenia, których charakter jest tak dalece widoczny, że pomimo prawomocności tegoż rozstrzygnięcia musi ono zostać wzruszone.

Lektura kasacji prowadzi do wniosku, że jest ona powtórzeniem istoty apelacji, z formalną jedynie modyfikacją podstawy prawnej zarzutu i rozbudowaniem w jej uzasadnieniu forsowanej wersji wydarzeń. Kasacja jednak w

żadnej mierze nie modyfikuje już treści zarzutu i nie pozycjonuje chociażby kwestii błędnego rozpoznania zarzutu naruszenia art. 7 k.p.k. na etap odwoławczy. Wciąż argumenty obrony tkwią niejako na etapie pierwszoinstancyjnym. Tyle, że w przeciwieństwie do wyjątkowo lakonicznej apelacji – kasacja niejako „nadrabia” braki argumentacyjne apelacji, odnosząc się do ustaleń faktycznych Sądu I instancji. Zwrócić uwagę należy, że z kolei Sąd odwoławczy na s. 4-6 oraz 7-8 obszernie odnosi się do każdego zarzutu apelacji. W obliczu ogólnej i niekonkretnej w treści apelacji, Sąd ten z naddatkiem wywiązał się ze swojej roli.

Sposób sformułowania kasacji nie pozwala na merytoryczne odniesienie się do nominalnie postawionego zarzutu rażącego naruszenia praw procesowego, gdyż nie przedstawia adekwatnych na potrzeby postępowania kasacyjnego argumentów. Obrona nie wykracza poza ogólną retorykę zaprezentowaną w apelacji (choć w kasacji nieco pogłębianą), która zaś sprowadzała się do kwestionowania poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.